

Mirajul unui vis de vară

Daniel Vișan-Dimitriu

Simțeau mirajul verii cum se-ntinde
în visul ce te-ndeamnă uneori
să-ncerci, de prin tristeți, a te desprinde
și-a căuta miresmele de flori.

Cu pași timizi, pe urme-aproape șterse,
te-ai îndreptat spre clipe din trecut
ce încercau, din cupa lor, să verse
flori de timp rămas nestrăbătut.

Când ai ajuns, din flori demult culese,
ai încercat buchete vii să-ți faci,
imaginându-ți clipele alese
un elixir din vechiul câmp de maci.

În timpul fără pași ... pustietate!
Se destrămau secunde de ieri
în clipe de prin visuri, licitate
la prețuri invadate de tăceri.

Trecând, acum, prin lanurile verii,
încerci să ieși din visul care fu
doar vis ce apăru-n sfârșitul serii ...
sau zilei ce trecu ... ori, poate, nu.